

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 38. SZÁM, 2008. OKT. 19

Kedves Testvéreim!

Pál apostol azt írja itt a levél olvasóinak, hogy a keresztyénség harc. Ez a mi világunk – egy harctér. Ahol nem látjuk, ott is küzdelem folyik: a jó és a gonosz, a világosság és a sötétség, a hazugság és az igazság között. Ha akarjuk, ha nem, mindenki részese a harcnak, mindenki

ugyancsak Ézsaiásnál pedig ezt olvasuk a Messiásról: „*igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a hűség*”. (Ézs. 11,5) Mivel Pál korában, a római megszállás idején a katonaság látványa mindennapos volt, nem meglepő, hogy az általa leírt lelki fegyverzet hasonlít egy római légionárius felszereléséhez,

Végül pedig: erősödjete meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak. Éppen ezért vegyétek fel az Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatok meg tehát, felővezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, felsaruzva a lábatokat a békeesség evangéliuma hirdetésének a készségével. Vegyétek fel mindenképpen a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde. Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért.”

Ef. 6,10-18

harcol. Ebben a harcban azonban nem vagyunk védtelenek. Isten olyan felszereléssel látja el az övéit, amelyet ha magunkra veszünk, akkor biztos a csata pozitív kimenetele számunkra. Pál itt felsorolja azokat az eszközöket, amiket egy keresztyén ember igénybe vehet, és látni fogjuk, hogy teljesen mások ezek, mint a világi eszközök. Egy része ezeknek az eszközöknek már az Ószövetségből ismert. Ézsaiás prófétánál olvashatunk arról, hogy az Úr „*felöltötte az igazságot mint páncélt, védelmező sisak van a fején.*” (Ézs. 59,17) Egy másik helyen

egy nehézfegyverzetű gyalogos katona teljes felszereléséhez. A keresztyén ember számára fontos, hogy magára öltse ezt a fegyverzetet, hogy a Sátán és serege támadásának ellen tudjon állni, hogy ezek a támadások ne tudják kimozdítani a helyéről, hanem szilárdan tudjon állni. Ehhez azonban az is kell, hogy a lelke erős legyen. Enélkül az erő nélkül nincs győzelem. De ez az erő nem a mi erőnk. Az ember nem is bízhat a saját erejében. Mond valamit, ígér valamit, tervez, de aztán jön egy betegség, elmegy az erő, és az ember nem tudja tartani az adott

szavát, nem tudja kivitelezni a tervét. Ennyire múlandó, ennyire nem állandó az ember ereje. A keresztyén embernek az Úr hatalmas erejében kell megerősödni. Hogy mennyire hatalmas ez az erő, az a feltámadásban lett a legnyilvánvalóbbá. Ebből a hatalmas erőből, az Úr erejéből kell nekünk is töltekeznünk. Ő adja az erejét, kiegészíti azzal a mi kicsi erőnket, és így képessé tesz minket a Sátán támadása elleni védekezésre.

Miért van szükség erre a mennyei erőre, erre az Úrtól jövő erőre? Azért, mert nem egy másik ember ellen van nekünk tusakodásunk, hanem az ellenünk támadók mögött egy erősebb hatalom áll, aki az embereket rosszra készíti. A Sátán és angyalai azok, akik felbujtják az embereket a rosszra. Az emberek ebben eszközök, akik mögött nagyobb erők állnak. De nem kisebbíthető az emberi felelősség sem. Saját döntésünk, hogy engedünk-e a kísértésnek vagy nem. A Sátán csábíthat, de hogy elcsábulunk-e, az a mi személyes döntésünkön múlik. Kísérthet, de nem kényszeríthet a rosszra, a bűnre.

Mindig váratlan helyzeteket tud produkálni a Sátán. A veszélyét az is növeli, hogy személyre szabja a próbákat. De magunk ezeket még fel sem tudjuk ismerni. A saját erőnkől átlátni sem tudjuk ezeket a csapdákat, nemhogy legyőzni őket. De Isten küzd értünk, adja az Ő erejét, adja az Ő lelki fegyverzetét, hogy meg tudjunk állni. Miből áll ez a fegyverzet?

Az első, amit Pál említ, az az igazlelkűség öve. A ruházat része volt az öv. A tógát az emberek övvel kötötték fel

mielőtt munkához láttak, vagy ha sietni kellett. Ez szabad mozgást biztosított, a katonákat pedig menetelés vagy harc közben nem akadályozta a ruha. Tehát az öv akadálymentesítést jelent, de azt is jelenti, hogy valaki munkához lát, tenni készül valamit. Pál az övhöz az igazlelkűséget rendeli. A görög eredetiben szereplő szó főleg igazságot jelent, Isten igazságát ebben az esetben. Az igazság tud nagyon fájdalmas lenni, mert képes leleplezni a hamisságot, amit esetleg nehezen tudunk elengedni. A másokhoz és önmagához is őszinte ember életében is lehet olyan terület, amely nagyon érzékeny. Ilyenkor fontos, hogy mások részéről az igazsághoz és a szókimondáshoz tapintat is párosuljon. Nyilván az a könnyebb, amikor mi mutatunk rá más hibájára. De hogyan tudjuk fogadni azt, amikor Isten vagy egy embertársunk szembesít minket önmagunkkal? Ha megítéli az életünket, akkor is ragaszkodunk hozzá? Képesek vagyunk ilyen áron is elfogadni az igazságot, a valóságot? Ez az Isteni igazság még egy nagyon fontos üzenetet tartalmaz – már utaltunk rá, de még nem mondtuk ki. Ha az igazságot szeretjük, a hamisságot gyűlölnünk kell. Ezt mondja a Zsidókhöz írt levél Jézusról: „*szeretted az igazságot, és gyűlölted a gonoszságot*”. Ebben a választásban arról van szó, hogy ha nem az igazság talaján állunk, kiszolgáltatjuk magunkat az ellenségnek, és elveszítjük a csatát.

A következő védelmi eszköz az igazság mellvasa, pontosabban a megigazulás mellvértje vagy páncélja. Ez a megigazulás egy Isten által nekünk tulajdonított

igazság, amely csak Jézus áldozatára nézve lehetséges. Az Ő győzelmének az eredményét elfogadva igazulhat meg az ember. Így Jézus élete a mi védelmünk. Krisztus élete az, ami megvédi az embert. Megigazuláskor elfogadtuk az új, isteni jogrendet és ezzel elkezdődik egy folyamat, a megszentelődés. Ez egy folyamatos munka, amely által kifformálódik a keresztyén emberen Isten jelleme, az Ő képmására alakulunk át.

Pál tovább ezt írja: „*felsaruzva lábatokat a békesség evangéliuma hirdetésének a készségével*”. A saru vagy csizma olyan lábbeli volt, amely lehetővé tette, hogy a katona stabilan tudjon állni a harcban és jól tudjon menetelni. A békesség evangéliuma hirdetésénél fontos látnunk, hogy Pál a hangsúlyt a békességre helyezi. Ez azt jelenti, hogy a békesség evangéliumát kell hirdetnünk. Mire gondol itt Pál? Nyilván nemcsak az emberek közötti békességre, hanem ennek a békességnek az alapjára, mégpedig az Istennel való békességre; egy olyan életre, amelyben Isten ítélete már nem jelent fenyegető veszélyt.

A következő védelmi eszköz a hit pajzsa. Ez volt a katona legnagyobb védelmi eszköze, mivel a bőr és a fa a nyilakat nemcsak hogy megfogta, de a tüzes nyilakat is el tudta oltani. A Zsoltárok könyvében olvashatunk arról, hogy a gonosz tüzes nyállal lő az igaz emberre (Zsolt. 7,13k.), a Példabeszédek könyve pedig ezeket a tüzes nyilakat a rágalmazáshoz, a gonosz beszédhez hasonlítja (Péld. 26,18-20). A Biblia több helyen említi, hogy Isten pajzsa az Övéinek. Ha belegondolunk: amikor záporoznak ránk

a gonoszra ezek a tüzes nyilak, akkor valóban nem lehet máshogy győzni, csak hinni, hogy az, amit Isten alkotott bennünk, a belsőnkben, az kiolthatatlan. Lehetnek ezek a tüzes nyilak kívülről eredő támadások, vádak; belülről feltámadó kívánságok, vágyak, a legfontosabb, hogy az Istennel való kapcsolatunk mindig rendben legyen. Mert Isten hatalma az, ami megtart az üdvösségre vetett hit által.

Az üdvösség sisakját említi Pál utolsó előttiként. Egy másik helyen, a Thesszalonikaiakhoz írt első levélben Pál már említi a sisakot, ott mint az üdvösség reménységét (1Thessz. 5,8b). Tehát nekünk nem ebben az életben kell reménykednünk. Mert ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, akkor minden embernél nyomorultabbak vagyunk (1Kor. 15,19). Az üdvösség a mi nyereségünk és győzelmünk.

Végül Pál az egyetlen támadó eszközt említi, a Lélek kardját, amit nem támadásra, hanem védekezésre kell használni úgy, ahogy Jézus tette, amikor a Sátán kísértette: a Biblia Igéit használta fel a támadások ellen.

Láttuk az egész fegyverzetet, de mindez az egész öltözet nem az ember sajátja születése óta. Ez Isten ajándéka a számunkra, hogy megvédelmezzen bennünket ebben a világban addig, amíg majd Vele lehetünk egy másik világban. De addig is ez az öltözet és az ezzel járó új magatartás mind arra utal, hogy már most Hozzá tartozunk, és Krisztus győzelmének részesei vagyunk.

Ámen

(Elhangzott 2008. október 12-én)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Bibliaóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól. A bibliaóra témáját illetően minden ötletet szívesen fogadunk.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), a kápolnában (-2. emelet), vagy egyéb megegyezés szerinti helyen.

(korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– **November 2-án az új borért való hálaadó úrvacsoraosztást tartunk.**

Kérjük a Testvéreket, hogy hívják erre az alkalomra ismerőseiket is, hogy minél többen járulhassunk a kegyelem asztalához

– Gyülekezetünk segédlelkésze meghívást kapott a holnapi, **Magyar Nagykövetség által a nemzeti ünnep alkalmából rendezett fogadásra.** A rendezvényen számos prágai és csehországi magyar közéleti személyiség vesz részt, így az további jó lehetőség a gyülekezet bemutatására.

– Az istentisztelet előtt tartott **presbiteri**

gyűlés eredményeiről az ÜZENET következő számában számolunk be.

– A gyülekezet kórusa, a Mille Domi minden kórus- és gyülekezeti tagnak köszöni az elszállásolásban nyújtott segítséget. **A debreceni Kántus** reménység szerint november 14-17. között lesz gyülekezetünk vendége.

ANEKDOTA

Deák Ferencet meglátogatta az egyik régi ismerőse. Beszéd közben Deák udvariasan szóba hozta a vendég lányait, akiket apró korukban látott utoljára, és akik azóta eladósorba kerültek. Az apa azt bizonygatta, hogy nagylányok már.

– *Akkor csodálom, hogy nem látom a lapokban a nevüket. Elolvasgatom a báli híreket és örülök, ha ismerős nevre akadok* – mondta Deák.

– *Az én lányaim nem járnak nyilvános mulatságba* – tiltakozott az apa.

– *Az pedig nagy baj, mert így az apa oka lehet gyermekei boldogtalanságának.*

Alkalmat kell adni a lánynak, hogy megcsinálja a szerencséjét.

– *Már én pedig azt tartom* – magyarázza az apa – , *hogy a jó bor bizony cégér nélkül is elkél.*

– *Az igaz* – helyeselt Deák –, *de csak úgy, hogy egy-egy ember megkóstolja, azután pedig továbbadja a híret.*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP